

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.323 van 27 juni 2000
in de zaak A. 89.120/IX-2177.**

In zake : Paul DE VROEDE
die woonplaats kiest bij
advocaat H. STEPPE-DUBOIS
kantoor houdende te SINT-PIETERS-LEEUEW
Steenweg op Ruisbroek 89

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Paul DE VROEDE
op 22 januari 2000 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van :

"de beslissing van de Minister van Binnenlandse
Zaken d.d. 10/11/1999 onder referte
A1/GD/GC/phd/05407/99/D-41, aan verzoeker ter kennis
gebracht op datum van 22/11/1999, waarbij aan
verzoeker een tijdelijke ambtsontheffing door non-
activiteit bij tuchtmaatregel voor een periode van
drie (3) maanden wordt opgelegd en tegen de be-
slissing van de Commandant GD waarbij aan verzoeker
een mutatie per ordemaatregel opgelegd werd buiten
het distrikt Asse en een permanent inzetverbod voor
de IPZ Dilbeek".

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoek-
schrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernie-
tiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste
auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 mei 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 juni 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. STEPPE, die verschijnt voor verzoeker, en van kapitein-jurist bij de Rijkswacht J. STEVENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 28 september 1971 wordt verzoeker opgenomen in de rijkswacht. Op 26 december 1972 wordt hij benoemd tot wachtmeester. Op 15 juli 1974 muteert verzoeker wegens dienstnoodwendigheden naar de brigade Dilbeek en op 26 december 1984 wordt hij benoemd in de graad van eerste wachtmeester.

1.2. Op 11 december 1998 zendt de commandant van de brigade Dilbeek aan de directeur personeel en logistiek van het district Asse een verslag met betrekking tot feiten van "ongewenst sexueel gedrag op het werk" die verzoeker zou gepleegd hebben tegenover de

poetsvrouw van de brigade Dilbeek. Bij zijn verslag voegt hij een verklaring van het slachtoffer en van een getuige.

1.3. Op 14 december 1998 wordt lastens verzoeker een aanvankelijk proces-verbaal opgesteld wegens "aandrang van de eerbaarheid met geweld of bedreiging op een meerderjarige door een persoon die misbruik maakt van zijn gezag of zijn functie".

Op 14 december 1998 wordt hem gemeld dat hij door de directeur personeel en logistiek van de Groep Brabant-Brussel zal verhoord worden op 15 december 1998 teneinde deze in staat te stellen een beslissing te nemen om hem al dan niet ten bewarende titel voorafgaand te detacheren.

1.4. Met een nota van 15 december 1998 deelt de directeur personeel en logistiek van de Groep Brabant-Brussel aan verzoeker onder meer mee dat een lid van het onderhoudspersoneel van de brigade Dilbeek "reeds gedurende meerdere jaren het slachtoffer is van ernstig, ongewenst seksueel gedrag" van verzoeker, en dat zijn "gedrag een rijkswachter onwaardig (is) en een flagrante aanfluiting van de meest elementaire regels van de welvoegelijkheid tegenover vrouwelijke personeelsleden".

Hij laat weten dat hij de intentie heeft verzoeker in zijn eigen belang en in het belang van de dienst ten bewarende titel voorafgaand te detacheren naar de sectie logistiek van het district Asse met ingang van 15 december 1998.

Dezelfde dag wordt verzoeker verhoord door de directeur personeel en logistiek van de Groep Brabant-Brussel. Hij beslist, in afwachting van eventuele verdere maatregelen, verzoeker in zijn eigen belang en in het belang van de dienst ten bewarende titel voorafgaand te detacheren naar de sectie logistiek van het district Asse met ingang van 15 december 1998.

1.5. Op 17 december 1998 meldt de directeur personeel en logistiek van het district Asse dat verzoeker het voorwerp uitmaakt van gerechtelijke vervolgingen wegens "aanranding op de eerbaarheid door geweld of bedreigingen op een meerderjarige door een persoon die misbruik gemaakt heeft van zijn gezag of functie".

1.6. Op 18 december 1998 vraagt de directeur personeel en logistiek van het district Asse aan zijn adjunct om een voorafgaand onderzoek uit te voeren teneinde na te gaan of tuchtvergrijpen werden gepleegd. Hij stelt dat dit voorafgaand onderzoek een volledig en objectief relaas van de feiten zal bevatten "alle elementen ten laste en ten ontlaste zullen onderzocht worden".

Op 18 december 1998 vraagt de directeur personeel en logistiek van het district Asse aan de procureur des Konings te Brussel om hem de stand van het onderzoek te laten kennen teneinde over alle inlichtingen te beschikken in de opgestarte tuchtprocedure. Hij vraagt tevens de toelating kennis te nemen van de inhoud van het dossier en het hem in mededeling over te maken.

1.7. Op 15 januari 1999 zendt de adjunct van de directeur personeel en logistiek van het district Asse aan de directeur de resultaten van het voorafgaand onderzoek. Hij besluit dat de verklaringen zeer belastend zijn voor verzoeker, dat het gedrag van betrokkene zeker niet kan getolereerd worden en dat de feiten ontegensprekelijk een tuchtinbreuk uitmaken. Bij het verslag zijn vier verklaringen gevoegd, één van het vermeende slachtoffer, één van een getuige die tevens "bijkomend slachtoffer" zou zijn, en twee van getuigen.

1.8. Op 10 februari 1999 herinnert de directeur personeel en logistiek van het district Asse de

procureur des Konings te Brussel aan zijn verzoek van 18 december 1998. Met een nota van 11 februari 1999 stelt de directeur personeel en logistiek van de Groep Brabant-Brussel voor om verzoeker voor de duur van vier maanden bij ordemaatregel te schorsen met het oog op de afhandeling van de straf- en tuchtprocedure. In zijn nota geeft hij een uiteenzetting van de handtastelijkheden die verzoeker zou begaan hebben. Hij wijst er onder meer op dat op 16 december 1998 een strafrechtelijke procedure aanhangig werd gemaakt lastens verzoeker uit hoofde van "aanranding van de eerbaarheid door geweld of bedreiging op een meerderjarige door een persoon die misbruik heeft gemaakt van zijn gezag of functie".

1.9. Op 19 februari 1999 dient verzoeker een verweerschrift in met betrekking tot het voorstel tot schorsing bij ordemaatregel.

1.10. Op 22 februari 1999 meldt de procureur des Konings te Brussel aan de directeur personeel en logistiek van het district Asse dat een opsporingsonderzoek werd ingesteld.

1.11. Op 24 februari 1999 handhaaft de directeur personeel en logistiek van de Groep Brabant-Brussel, na kennisneming van het verweerschrift van 19 februari 1999, zijn voorstel tot schorsing bij ordemaatregel.

1.12. Op 9 maart 1999 sluit de directeur-generaal van het personeel zich, in naam van de commandant van de rijkswacht, aan bij het voorstel tot schorsing bij ordemaatregel voor een periode van vier maanden.

Met een nota van 9 maart 1999 zendt de directeur-generaal van het personeel het dossier met betrekking tot het voorstel tot schorsing bij ordemaatregel voor beslissing aan de minister van Binnenlandse Zaken.

1.13. Op 22 maart 1999 beslist de minister van Binnenlandse Zaken om verzoeker, wegens "ernstige hand-tastelijkheden" tegen een lid van het onderhoudspersoneel van de brigade Dilbeek, een tijdelijke ambts-ontheffing door schorsing bij ordemaatregel op te leggen voor de duur van vier maanden met het oog op de afhandeling van de gerechtelijke en tuchtrechtelijke procedure.

Bij aangetekend schrijven van 26 maart 1999 wordt de beslissing van 22 maart 1999 houdende schorsing bij ordemaatregel aan verzoeker betekend. De beslissing is aan verzoeker tegenstelbaar, onder meer wat betreft de pecuniaire gevolgen vanaf 29 maart 1999.

1.14. Op 30 maart 1999 vraagt de waarnemend directeur personeel en logistiek van het district Asse aan de procureur des Konings te Brussel het dossier in mededeling te mogen ontvangen; hij vraagt tevens de toelating de nodige elementen uit het dossier te mogen gebruiken in de tuchtprocedure.

1.15. Op 19 april 1999 meldt de procureur des Konings te Brussel aan de directeur personeel en logistiek van het district Asse dat het dossier lastens verzoeker werd geseponeerd op 30 maart 1999 omdat zijn ambt meent "dat er onvoldoende bezwaren zijn om het werkelijk grensoverschrijdend gedrag van (verzoeker) afdoende te bewijzen"; hij stelt dat "het dossier heel wat verklaringen bevat die, hoewel ze soms tegenstrijdige elementen bevatten, wel een beeld schetsen van de moeilijke verhoudingen binnen de brigade Dilbeek". In bijlage voegt hij het dossier.

1.16. Op 19 mei 1999 duidt de commandant van de rijkswacht de directeur personeel en logistiek van het district Dendermonde aan als eenheidscommandant ad hoc.

1.17. Op 1 juni 1999 stelt de directeur personeel en logistiek van het district Dendermonde een inleidend verslag op ten laste van verzoeker. Na een uiteenzetting van de feiten bevat het inleidend verslag de volgende "tenlastelegging" :

"Als rijkswachter, behorende tot een brigade, tijdens de dienst, hebt u niet ten allen tijde en in alle omstandigheden bijgedragen tot de eerbiediging van de wet (Art 24/3 van de wet van 27-12-1973), zich niet gedragen naar de richtlijnen die in het belang van de dienst werden gegeven (Art 24/2 § 2 van de wet van 27-12-1973), door als oudste rijkswachter, fungerend als vertrouwenspersoon in de brigade vanaf mei 1998, u tussen 1990 en 1998 diverse malen schuldig te maken aan ongewenst seksueel gedrag tegenover de poetsvrouw van de brigade, waaronder éénmaal een aanranding op de eerbaarheid met geweld of bedreiging in 1994 of 1995; ongewenst seksueel gedrag te plegen tegenover twee echtgenotes van in het rijkswachtgebouw inwonende rijkswachters, één geval in 1989, het tweede geval in 1998.";

1.18. Op 3 juni 1999 adieert de directeur personeel en logistiek van het district Dendermonde de directeur personeel en logistiek van de Groep Brabant omdat hij het "ongewenst seksueel gedrag tegenover drie dames" als bewezen beschouwt en meent dat zich een zwaardere straf opdringt dan de waarschuwing of de blaam. Hij stelt een mutatie bij ordemaatregel voor naar een eenheid buiten het district Asse, de ontneming van het voordeel een staatslogement te betrekken en een permanent inzetverbod in de IPZ Dilbeek.

1.19. Met een nota van 14 juni 1999 betekent de directeur personeel en logistiek van de Groep Brabant-Brussel het inleidend verslag van 1 juni 1999 aan verzoeker. Hij nodigt verzoeker uit om voor hem te verschijnen op 6 juli 1999. Op 15 juni 1999 ondertekent verzoeker voor kennisneming van de betekeningsnota.

1.20. Op 22 juni 1999 stelt de directeur personeel en logistiek van het district Asse aan de commandant van

de Groep Brabant-Brussel voor verzoeker een toegangsverbod op te leggen voor de brigade Dilbeek.

Op 22 juni 1999 beslist de directeur personeel en logistiek van de Groep Brabant-Brussel om verzoeker, in zijn eigen belang en in het belang van de dienst, met ingang van 22 juni 1999 formeel alle toegang tot de gebouwen van de brigade Dilbeek te ontzeggen.

Op 29 juni 1999 dient verzoeker een verweerschrift in met betrekking tot het toegangsverbod van 22 juni 1999.

1.21. Op 29 juni 1999 vraagt verzoeker aan de directeur personeel en logistiek van de Groep Brabant-Brussel om zes rijkswachters te laten verhoren met betrekking tot de problemen en mentaliteit in de brigade Dilbeek.

1.22. Op 30 juni 1999 behoudt de directeur personeel en logistiek van de Groep Brabant-Brussel zijn beslissing van 22 juni 1999 houdende formeel toegangsverbod van verzoeker tot de brigade Dilbeek.

1.23. Op 1 juli 1999 weigert de directeur personeel en logistiek van de Groep Brabant-Brussel om bijkomende getuigenissen af te nemen.

1.24. Op 6 juli 1999 wordt verzoeker, in aanwezigheid van zijn syndicale verdediger, verhoord door de directeur personeel en logistiek van de Groep Brabant-Brussel. Van dit verhoor wordt een proces-verbaal opgesteld.

1.25. Op 8 juli 1999 volgt een bijkomend verhoor, in aanwezigheid van verzoeker, van zijn syndicaal verdediger, van een administratief bediende van de brigade Dilbeek en van een eerste opperwachtmeester bij de rijkswacht, voorheen behorende tot de brigade Dilbeek.

Op 8 juli 1999 besluit de directeur personeel en logistiek van de Groep Brabant-Brussel de onderzoeksraad te vatten aangezien hij meent dat de feiten ernstig zijn. Hij meent dat de feiten dienen bestraft te worden met een sanctie hoger dan de blaam. Hij legt de volgende feiten ten laste van verzoeker :

"onderofficier bij de Rijkswacht, lid van een territoriale Bde, bovendien vanaf 1998, in uw hoedanigheid van oudste rijkswachter, fungerend als 'vertrouwenspersoon' in de schoot van diezelfde Bde, u niet gedragen te hebben naar de richtlijnen die in het belang van de dienst worden gegeven (Art. 24/2, § 2, van de Statutaire Wet van 27 december 1973) niet ten allen tijde en in alle omstandigheden te hebben bijgedragen tot de eerbiediging van de wet (Art. 24/3 van de Statutaire Wet van 27 december 1973) door u tussen 1990 en 1998 diverse malen schuldig te maken aan ongewenst seksueel gedrag tegenover de poetsvrouw van de Bde, Mevr. (...), door tegen haar wil handtastelijkheden te plegen op haar persoon, waaronder éénmaal met gebruik van licht geweld."

1.26. Op 9 juli 1999 stelt de directeur personeel en logistiek van de Groep Brabant-Brussel voor de schorsing bij ordemaatregel van verzoeker te verlengen met vier maanden tot na de afhandeling van de tuchtprocedure.

Op 13 juli 1999 dient verzoeker een verweerschrift in met betrekking tot het voorstel tot verlenging van de schorsing bij ordemaatregel.

1.27. Met een nota van 13 juli 1999 vat de directeur personeel en logistiek van de Groep Brabant-Brussel de onderzoeksraad. In zijn nota geeft hij onder meer een uiteenzetting van de feiten en de weerhouden tuchtinbreuken. Hij is van oordeel dat verzoeker gelet op de aard en de ernst van de feiten geen deel meer kan uitmaken van het rijkswachtkorps. Rekening houdend met de sociale gevolgen en gezien de goede wijze van dienen van verzoeker besluit hij de onderzoeksraad te adiëren met het oog op een ambtshalve pensionering. Hij besluit dat, zo de betrokkene niet uit de rijkswacht zou worden

verwijderd, een mutatie per ordemaatregel buiten het district Asse zich opdringt evenals een permanent inzetverbod in de IPZ Dilbeek.

1.28. Op 15 juli 1999 wordt de korpscommandant van verzoeker in opdracht van de voorzitter van de onderzoeksraad verzocht, enerzijds, alle dienende elementen betreffende de persoonlijkheid, het gedrag en de wijze van dienen van verzoeker tijdens de ganse loopbaan, en anderzijds, de stukken met betrekking tot te nemen of in stand te houden maatregelen van inwendige orde, aan het secretariaat van de onderzoeksraad toe te zenden.

Op 15 juli 1999 wordt verzoeker opgeroepen om voor de onderzoeksraad te verschijnen tijdens de zitting van 13 september 1999.

1.29. Op 16 juli 1999 sluit de directeur-generaal van het personeel zich, in naam van de commandant van de rijkswacht, aan bij het voorstel tot verlenging van de schorsing bij ordemaatregel voor een periode van vier maanden.

Met een nota van 16 juli 1999 zendt de directeur-generaal van het personeel het dossier met betrekking tot het voorstel tot verlenging van de schorsing bij ordemaatregel voor beslissing aan de minister van Binnenlandse Zaken.

1.30. Op 19 juli 1999 zendt de directeur personeel en logistiek van de Groep Brabant-Brussel aan de voorzitter van de onderzoeksraad de stukken die op 15 juli 1999 werden opgevraagd.

Op 19 juli 1999 handhaaft de directeur personeel en logistiek van de Groep Brabant-Brussel, na kennisneming van het verweerschrift van verzoeker van 13 juli 1999, zijn voorstel tot verlenging van de schorsing bij ordemaatregel.

1.31. Op 20 juli 1999 beslist de minister van Binnenlandse Zaken een verlenging van de tijdelijke ambtsontheffing door schorsing bij ordemaatregel op te leggen voor de duur van vier maanden met het oog op de afhandeling van de tuchtrechtelijke procedure.

Bij aangetekend schrijven van 27 juli 1999 wordt de beslissing van 20 juli 1999 houdende verlenging van de schorsing bij ordemaatregel aan verzoeker betekend.

1.32. Op 5 augustus 1999 deelt verzoeker aan de voorzitter van de onderzoeksraad mee dat hij acht rijkswachters wenst te laten oproepen als getuigen met betrekking tot de problemen en mentaliteit in de brigade Dilbeek.

1.33. Met een nota van 10 augustus 1999 zendt de directeur-generaal van het personeel het dossier met betrekking tot het voorstel tot verlenging van de schorsing bij ordemaatregel, na kennisneming van het verweerschrift van verzoeker, (opnieuw) voor beslissing aan de minister van Binnenlandse Zaken.

1.34. Op 11 augustus 1999 vraagt de voorzitter van de onderzoeksraad aan de directeur personeel en logistiek van de Groep Brabant-Brussel te doen overgaan tot het verhoor van vijf rijkswachters. Dezelfde dag antwoordt de voorzitter van de onderzoeksraad aan verzoeker dat hij heeft gevraagd vijf rijkswachters te laten verhoren.

1.35. Op 19 augustus 1999 zendt de directeur personeel en logistiek van de Groep Brabant-Brussel aan de voorzitter van de onderzoeksraad een proces-verbaal van de vijf gevraagde verhoren.

1.36. Op 1 september 1999 handhaaft de minister van Binnenlandse Zaken zijn beslissing van 20 juli 1999

inzake de verlenging van de tijdelijke ambtsontheffing door schorsing bij ordemaatregel voor de duur van vier maanden met het oog op de afhandeling van de tuchtrechtelijke procedure.

1.37. Op 9 september 1999 geeft de voorzitter van de onderzoeksraad de opdracht het vermeend slachtoffer van verzoeker als getuige op te roepen op de zitting van 13 september 1999.

1.38. Op 13 september 1999 verschijnt verzoeker voor de onderzoeksraad. De korpscommandant van verzoeker doet verslag van de tenlastegelegde feiten en vraagt dat de ambtshalve pensionering als tuchtstraf zou worden opgelegd. Subsidiair vraagt hij dat een mutatie bij ordemaatregel naar een eenheid buiten het district Asse en een permanent inzetverbod voor de IPZ Dilbeek zou worden opgelegd. Tijdens de zitting wordt het vermeend slachtoffer van verzoeker verhoord. De zitting zal worden verdergezet op 27 september 1999.

Op 13 september 1999 wordt een rijkswachter opgeroepen als getuige voor de zitting van 27 september 1999.

1.39. Bij aangetekend schrijven van 15 september 1999 wordt de beslissing van 1 september 1999 houdende handhaving van de verlenging van de schorsing bij ordemaatregel aan verzoeker betekend.

1.40. Op 27 september 1999 wordt de zaak tenlaste van verzoeker in verderzetting behandeld door de onderzoeksraad. De opgeroepen getuige wordt gehoord. De voorzitter nodigt de verdediging uit haar verweermiddelen naar voor te brengen. De verdediging legt omstandige besluiten neer waarin de aan verzoeker tenlastegelegde feiten worden ontkend en wordt aangevoerd dat de basis van de betichtingen op geen enkele wijze wordt bewezen. De verdediging wijst erop dat het

vermeend slachtoffer in haar verklaringen voortdurend in contradictie komt met zichzelf en dat de verklaringen van personen die getuigen ten gunste van het vermeend slachtoffer vol tegenstrijdigheden staan.

1.41. Op 27 september 1999 brengt de onderzoeksraad het volgende advies uit :

"De Onderzoeksraad,
stelt vast dat :

- betrokkene geen opmerkingen formuleert m.b.t. de samenstelling van het proceduredossier;
- betrokkene zonder voorbehoud kennis nam van de inhoud van de processen-verbaal van de hoorzittingen van 13 en 27-09-1999;
- het dossier in staat van wijzen is.
en geeft na onderzoek van het voorstel van de korpscommandant tot
 - > het opleggen van de ambtshalve pensionering;
 - > subsidiair het opleggen van een mutatie bij ordemaatregel buiten het District ASSE;
 - > subsidiair het opleggen van een inzetverbod voor onbepaalde duur voor de IPZ DILBEEK;

alsook van de verweermiddelen van de verdediging,
na beraadslaging,
het volgende advies :

1. DE PROCEDURE

Overwegende dat de onderzoeksraad de argumentatie en de besluitvorming van de verdediging niet kan bijtreden waar gesteld wordt dat in hoofddeorde de nietigheid moet worden uitgesproken van de gevoerde tuchtprocedure;

dat, wanneer de korpscommandant bij herhaling en op formele wijze uiting geeft van zijn visie op de tenlastegelegde tuchtvergrijpen, zulks niet heeft belet dat vanaf het opstarten van het voorafgaand onderzoek tucht, en ook later, LWM DE VROEDE steeds bij machte is geweest op onbeperkte wijze vrij zijn rechten van verdediging uit te oefenen;

dat LWM DE VROEDE ook ter gelegenheid van zijn verhoor door de korpscommandant op 06-07-1999 onbeperkt verklaringen heeft kunnen afleggen zoals hij dit meende te moeten doen;

Overwegende dat de verdediging voorhoudt dat geen onderzoek à décharge werd gevoerd, maar nalaat deze grief te concretiseren;

dat in de loop van het tuchtonderzoek al de personeelsleden van de brigade DILBEEK werden ondervraagd; dat een dergelijke onderzoeksopdracht evenzeer kan worden gekwalificeerd 'ten ontlaste' als 'ten laste';

dat de omstandigheid dat in het kader van het voorafgaand onderzoek slechts een beperkt aantal

personen werd verhoord, niet toelaat te veralgemenen en te besluiten dat HET onderzoek het vermoeden van onschuld zou hebben miskend; dat de opdracht tot voorafgaand onderzoek uitgaande van Maj UYTTERSROT, DPL Dist ASSE, duidelijke richtlijnen bevat met het oog op een objectieve uitvoering ervan; dat geen enkele concrete grief wordt geformuleerd waaruit zou blijken dat deze principes door de onderzoeker zouden zijn miskend; Overwegende dat op verzoek van de verdediging in de loop van de verdere tuchtprocedure bijkomende getuigenverklaringen werden afgenomen; dat ook nog voor de Onderzoeksraad, opnieuw op vraag van de verdediging, getuige 1 OWM SUCAET werd verhoord, waarna de verdediging geen andere getuigenverhoren meer heeft aangevraagd.

Dat tenslotte moet worden vastgesteld dat voor de Onderzoeksraad alle door de korpscommandant aangevoerde bezwaren tegensprekelijk zijn behandeld geweest, waarna zonder enige beperking alle middelen van verweer openstonden.

Dat derhalve gedurende de gevoerde procedure geen substantiële rechten van verdediging werden miskend zodat er geen grond bestaat om deze tuchtprocedure nietig te verklaren.

2. TEN GRONDE

A. Uiteenzetting van de feiten

Overwegende dat de aan 1 WM DE VROEDE ten laste gelegde feiten in het adiëeringsverslag van 13-07-1999 door de korpscommandant als volgt worden omschreven

1WM DE VROEDE heeft zich tussen 1990 en 1993 diverse malen schuldig gemaakt aan ongewenst seksueel gedrag tegenover de poetsvrouw van de brigade DILBEEK door tegen haar wil handtastelijkheden te plegen op haar persoon, waaronder éénmaal met gebruik van licht geweld. Overwegende dat de onderzoeksraad ter gelegenheid van de analyse van deze omschrijving en bij de concrete invulling van deze algemeen verwoorde tenlastelegging naar de feiten toe, op grond van de gegevens van het tuchtonderzoek tot de vaststelling komt dat in feite wordt ten laste gelegd :

Tussen 1990 en 1998 :

1. enkele keren Mevr. (...) te hebben verzocht de rits van zijn broek dicht te doen;
2. regelmatig Mevr. (...) boven de kledij in de billen te hebben geknepen;
3. regelmatig boven de kledij de borsten te hebben betast van Mevr. (...);
4. geregeld, ter gelegenheid van het opgaan van de trap met zijn hand onder de rok te zijn geweest van Mevr. (...) en in haar billen te hebben geknepen;

5. éénmaal, vermoedelijk in 1994, licht geweld te hebben gebruikt opzichtsens Mevr. (...), toen hij haar borsten betastte en met zijn handen onder haar rok ging met de bedoeling haar geslachtsdeel te betasten, wat hem niet lukte in gevolge haar weerstand;
6. in de loop van 1998 in de refter van de brigade in bijzijn van personeelsleden onder tafel over de billen te hebben gewreven van Mevr. (...).

Overwegende dat na onderzoek en beraadslaging door de onderzoeksraad, de feiten sub 3 en 5 niet bewezen zijn gebleken :

Overwegende dat anderzijds de feiten vermeld sub 1, 2, 4 en 6 vaststaand werden geacht; dat ten bewijze hiervan kan worden verwezen naar de verklaringen die in dit verband werden afgelegd door Mevr. (...) en die geloofwaardig overkomen;

dat deze verklaringen overeenstemmen met de getuigenissen van VAN OVERLOOP en VAN DEN BERGHE (daar waar deze twee getuige waren van het feit vermeld sub 6 dat zich afspeelde in de refter);

dat getuige VAN OVERLOOP bij een andere gelegenheid ook vaststelde dat 1WM DE VROEDE Mevr. (...) in de keuken langs achter benaderde en in haar billen kneep;

dat, zelfs indien getuige VAN OVERLOOP aan 10WM SUCAET op 11-12-1998 zou gezegd hebben dat zij vóór deze datum niets zou hebben opgemerkt ten laste van 1WM DE VROEDE (wat Mevr. VAN OVERLOOP formeel blijft ontkennen bij de confrontatie), dit geen motief kan zijn om de getuigenis van VAN OVERLOOP niet in aanmerking te nemen; dat dit antwoord aan 10WM SUCAET losstaat van haar getuigenis en de geloofwaardigheid ervan;

Overwegende dat de omstandigheid dat er voor de overige feiten geen rechtstreekse getuigen bestaan, geen afbreuk doet aan de bewijswaarde van de verklaring(en) van Mevr. (...) : dat wanneer deze verschillende verklaringen onderling niet steeds identiek zijn, dit zeker te wijten is ofwel aan de vervaging van de belevenis ingevolge het tijdsverloop sinds de feiten, ofwel aan de wijze van vraagstelling vanwege de onderzoeker;

dat dit zeker niet het gevolg is van fantasie of opgezet spel;

Overwegende dat ook terecht mag aangenomen worden dat Mevr. (...) gelet op haar eigen werksituatie en haar persoonlijkheid enerzijds, en het beroep van 1WM DE VROEDE anderzijds, gedurende lange tijd de feiten passief heeft ondergaan en lang heeft getalmd alvorens deze aan te klagen;

dat de duur die aldus verstreken is niets afdoet aan het bestaan van de bewezen verklaarde feiten sub 1, 2, 4 en 6 en door 1WM DE VROEDE geenszins kan

worden aangewend om deze feiten te relativeren of het bestaan ervan in twijfel te trekken;

Overwegende dat er geen twijfel bestaat dat 1WM DE VROEDE zich door het plegen van de feiten vernoemd sub 1, 2, 4 en 6 ongepast en onwaardig heeft gedragen opzichts Mevr. (...); dat hij aldus handelingen heeft gesteld die door Mevr. (...) als ongewenst werden ervaren;

dat zijn gedrag onweerlegbaar de grenzen van de vriendschappelijke omgang ruim heeft overschreden, zelfs wanneer hierbij rekening zou worden gehouden met de plagerijen die bestonden binnen de Bde DILBEEK, alsook met de vroegere vriendschapsbanden tussen 1WM DE VROEDE en de echtgenoot van Mevr. (...) die eerder ook deel uitmaakte van de Bde DILBEEK;

dat Mevr. (...) zich terecht aangetast acht in haar waardigheid en haar persoon; dat de feiten opzichts haar een belediging en intimiderend karakter vertonen; dat dan ook vaststaat dat :

'1 WM DE VROEDE zich tussen 1990 en 1998 diverse malen schuldig heeft gemaakt aan ongewenst seksueel gedrag tegenover de poetsvrouw van de brigade, door :

1. enkele keren de poetsvrouw te hebben verzocht de rits van zijn broek dicht te doen;
2. regelmatig de poetsvrouw boven de kledij in de billen te hebben geknepen;
3. geregeld, ter gelegenheid van het op gaan van de trap, met zijn hand onder de rok van de poetsvrouw te zijn geweest en in haar billen te hebben geknepen;
4. in de loop van 1998 in de refter van de brigade, in bijzijn van personeelsleden, onder de tafel over de billen te hebben gewreven van de poetsvrouw.'

B. Tenlastelegging aan 1WM DE VROEDE

Overwegende dat de voormelde motieven met betrekking tot het bewijs van het bestaan van de feiten, zoals bewezen verklaard, eveneens gelden met betrekking tot hun tenlastelegging aan 1WM DE VROEDE;

oordeelt de raad, bij stemming, dat de bewezen verklaarde feiten en als dusdanig heromschreven ten laste worden gelegd aan 1WM DE VROEDE.

C. Omschrijving van de feiten

1. Wat de tekortkoming aan de ambtsplichten en aan de waardigheid van het ambt betreft

Overwegende dat de uitvoeringsregels van de dienst voor de personeelsleden van de rijkswacht vastgesteld zijn bij de Wet van 27-12-1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht, inzonderheid bij Art 24/3.

Overwegende dat de goede werking van de rijkswacht en het welslagen van haar acties vereisen dat haar personeelsleden de deontologische

plichten en waarden inherent aan hun staat onvoorwaardelijk naleven;
dat onder deze waarden de integriteit als één van de essentiële deontologische normen wordt bestempeld;

dat het rijkswachtpersoneel erop gewezen werd dat zij hun houding en gedrag, zowel in de uitoefening van hun ambt als daarbuiten, permanent moeten afstemmen op deze essentiële normen en er zorg moeten voor dragen dat zij nooit aanleiding geven tot enige dubbelzinnigheid op dit vlak (Onderrichting van de Commandant van de rijkswacht Nr. DPB/069 DK 671 van 15-03-1993).

Overwegende dat het eerbiedigen en doen eerbiedigen van de individuele rechten en vrijheden en het samen bevorderen van een positieve werksfeer deel uitmaken van de fundamentele waarden van de rijkswacht; dat ongewenst seksueel gedrag ingaat tegen deze waarden; dat het een uiting is van discriminatie en de positieve interne relaties nadelig beïnvloedt (zie beleidsnota Nr. DGP (DPSI/2750 d.d. 29-10-1996);

dat uitingen van ongewenst seksueel gedrag bijzonder laakbaar zijn; dat ze in strijd zijn met de onvoorwaardelijke integriteit die in hoofdte van een politie-ambtenaar moet bestaan, nu deze bekleed is met de hoedanigheid van agent van bestuurlijke en gerechtelijke politie, en als dusdanig belast is met het voorkomen, doen ophouden en het zo nodig vaststellen en onderzoeken van misdrijven tegen de integriteit van de personen en tegen de openbare zedelijkheid. Overwegende dat het gedrag van 1WM DE VROEDE derhalve strijdig is met de statutaire wet, door inzonderheid als personeelslid :

- niet te allen tijde en in alle omstandigheden te hebben bijgedragen tot de eerbiediging van de wet (Art 24/3 van de statutaire wet)
- zich niet te hebben gedragen naar de richtlijnen die in het belang van de dienst werden gegeven (Art 24/2, §2 van de statutaire wet)

2. De ernst van de tekortkoming

Overwegende dat 1WM DE VROEDE de morele integriteit van het slachtoffer heeft geschaad; dat ook zijn voortdurend onbehoorlijk gedrag de ernst van het tuchtvergreep merkkelijk beïnvloedde.

Overwegende dat de rijkswacht als nationale politiedienst een specifieke rol te vervullen heeft, meer bepaald de goede werking van de instellingen van een democratische staat, zodat de overheid de mogelijkheid moet hebben de

absolute integriteit te vrijwaren van dit korps;
dat het vertrouwen dat de overheid stelt in haar politie-ambtenaar en het vertrouwen dat de rijkswacht naar haar klanten toe moet uitstralen teloorgaat zo men niet blindelings en zonder twijfel mag vertrouwen op de integriteit van de personeelsleden die er deel van uitmaken;
dat de feiten daarenboven van dien aard zijn dat zij eveneens de waardigheid van het ambt hebben geschaad;
oordeelt de raad, bij stemming, dat de bewezen verklaarde feiten, zoals heromschreven, in hun geheel ernstig zijn.

D. De voorgestelde straf

Overwegende dat bij de bepaling van de tucht-sanctie en bij de evaluatie van het voorstel tot sanctie van de korpscommandant rekening moet worden gehouden met :

- de omstandigheid dat een deel van de tenlastegelegde feiten (waaronder deze gepaard gaande met licht geweld) niet bewezen werden verklaard;
 - de omstandigheid dat gedurende een zekere periode, gedurende dewelke de bewezen verklaarde feiten zich situeren, tussen beide personen een bepaalde vorm van omgang bestond, die evenwel niet uitsluit dat 1WM DE VROEDE de draagwijdte van zijn ongepast gedrag had moeten beseffen;
 - de omstandigheid dat 1WM DE VROEDE pas vanaf 1998 fungeerde als 'vertrouwenspersoon' in de Bde DILBEEK, zodat dit verzwarend element slechts van toepassing is op het deel van de feiten dat zich afspeelde in 1998;
 - de staat van dienen van betrokkene;
 - zijn blanco tuchtverleden en de afwezigheid van gerechtelijke antecedenten;
 - de professionele, sociale en familiale weerslag van de feiten die 1WM DE VROEDE tot op heden reeds onderging ingevolge de tijdelijke ambts-ontheffing door schorsing bij ordemaatregel;
- Deze gegevens in acht nemend,
en tevens rekening houdend met de ernst van de feiten zoals besproken sub C.1. en C.2.;
- oordeelt de Raad, bij stemming, dat een non-activiteit bij tuchtmaatregel voor een periode van drie maanden moet worden opgelegd.

E. Maatregel van inwendige orde

Overwegende dat betrokkene op 15-12-1998 bij ordemaatregel ten bewarende titel voorafgaand gedetacheerd werd naar de Sec Log/Dist ASSE;
dat betrokkene, op beslissing van de minister van binnenlandse zaken voorlopig geschorst werd voor de duur van VIER maanden, met het oog op de afhande-

ling van de gerechtelijke en tuchtrechtelijke procedure, met ingang van 29-03-1999 en dat op beslissing van de minister van binnenlandse zaken van 20-07-1999, deze schorsing werd verlengd voor de duur van VIER maanden, met het oog op de afhandeling van de tuchtrechtelijke procedure; dat aan betrokkene op 22-06-1999 tevens formeel alle toegang tot de gebouwen van de Bde DILBEEK werd ontzegd; overwegende de aard en de ernst van de feiten; overwegende dat betrokkene niet langer beschikt over de integriteit om naar behoren te functioneren in het Dist ASSE; overwegende het voorstel van de korpscommandant, geformuleerd in zijn adiëeringsverslag; stelt de onderzoeksraad voor, na stemming, dat aan betrokkene een mutatie per ordemaatregel buiten het Dist ASSE en een permanent inzetverbod voor de IPZ DILBEEK zouden worden opgelegd.";

1.42. Op 10 november 1999 zendt de minister van Binnenlandse Zaken de volgende nota met betrekking tot de tijdelijke ambtsontheffing door non-activiteit bij tuchtmaatregel voor een periode van drie maanden aan de commandant van de rijkswacht :

"ONDERWERP : Non-activiteit bij tuchtmaatregel
 Betreft : Eerste wachtmeester DE VROEDE Paul
 (451205402 -Bde DILBEEK -Voorafgaand gedetacheerd naar Dist ASSE/Dir Adm)

Ref

1. Art 24/13 § 1,4°; 24/17; 24/24 § 1; 24/34 § 2 en 24/35 van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht.
2. Art 36 van het koninklijk besluit van 25 april 1979 betreffende het ambt en de ambtsontheffing van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht.
3. Advies van de onderzoeksraad voor het rijkswachtpersoneel, Nederlandstalige kamer, Nr 99/037/N van 27-09-1999.

1. Ik heb kennis genomen van de feiten uiteengezet voor de onderzoeksraad en de tenlastelegging hiervan aan eerste wachtmeester DE VROEDE :

lwm DE VROEDE heeft zich tussen 1990 en 1998 diverse malen schuldig gemaakt aan ongewenst sexueel gedrag tegenover de poetsvrouw van de brigade, door :

1. enkele keren de poetsvrouw te hebben verzocht de rits van zijn broek dicht te doen.
2. regelmatig de poetsvrouw boven de kledij in de billen te hebben geknepen;

3. geregeld, ter gelegenheid van het opgaan van de trap, met zijn hand onder de rok van de poetsvrouw te zijn geweest en in haar billen te hebben geknepen ;
 4. in de loop van 1998 in de refter van de brigade, in bijzijn van personeelsleden, onder de tafel over de billen te hebben gewreven van de poetsvrouw.
2. Tevens heb ik kennis genomen van het advies van de onderzoeksraad omtrent de omschrijving van de feiten, meer bepaald dat de feiten een tuchtvergrijp uitmaken en dat het geheel der tuchtvergrijpen ernstig is. Ik sluit mij bij dit uitgebrachte advies aan.
3. Ik ben van oordeel dat de door de onderzoeksraad voorgestelde tuchtstraf passend is en leg bijgevolg, wegens de redenen vermeld in het advies van de onderzoeksraad, eerste wachtmeester DE VROEDE een tijdelijke ambtsontheffing door non-activiteit bij tuchtmaatregel voor een periode van DRIE MAANDEN op.";

Dit is de eerste bestreden beslissing.

Bij nota van 22 november 1999 zendt de Algemene Directie van het Personeelsbeheer de beslissing van 10 november 1999 aan de commandant van het district Asse. In deze nota wordt meegedeeld dat de periode van 23 maart 1999 tot en met 22 juni 1999 van rechtswege wordt omgezet in een periode van non-activiteit bij tuchtmaatregel en dat de periode van 23 juni 1999 tot en met 22 november 1999 van rechtswege wordt omgezet in een periode van werkelijke dienst.

Op 26 november 1999 ondertekent verzoeker de nota's van 10 en 22 november 1999 voor kennisneming.

1.43. Op 9 december 1999 meldt de directeur-generaal van het personeel, in naam van de commandant van de rijkswacht, dat hij van zins is verzoeker in het belang van de dienst mutatie bij ordemaatregel te laten maken naar één van de vier door hem voorgestelde bedieningen. Hij meldt tevens dat hij van zins is verzoeker een permanent inzetverbod op te leggen voor de

IPZ Dilbeek en een inzetverbod voor bepaalde duur voor het district Asse.

1.44. Op 3 januari 2000 meldt de commandant van het district Asse dat de voorkeur van verzoeker voor mutatie uitgaat naar, in die volgorde, de brigade Anderlecht en de brigade Sint-Genesius-Rode.

1.45. Op 10 januari 2000 zendt de directeur-generaal van het personeel het dossier met betrekking tot de mutatie bij ordemaatregel en het inzetverbod voor beslissing aan de commandant van de rijkswacht.

1.46. Op 22 januari 2000 dient verzoeker een verzoekschrift tot nietigverklaring en een verzoekschrift tot schorsing in bij de Raad van State.

1.47. Op 31 januari 2000 legt de commandant van de Rijkswacht aan verzoeker een mutatie bij ordemaatregel op naar de brigade Anderlecht. Hij beslist tevens verzoeker het voordeel te ontnemen deel uit te maken van een eenheid of dienst van de IPZ Dilbeek en het district Asse voor onbepaalde duur.

1.48. Met ingang van 1 februari 2000 is verzoeker tewerkgesteld in de brigade Anderlecht;

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen stelt dat het verzoekschrift tot schorsing niet ontvankelijk is wat de mutatie bij ordemaatregel betreft aangezien alle middelen betrekking hebben op de bestreden tuchtstraf en de tuchtprocedure die tot deze tuchtstraf heeft geleid en dat verzoeker geen middelen heeft ontwikkeld omtrent de twee andere door hem bestreden beslissingen;

2.2. Overwegende dat over die exceptie slechts uitspraak zou moeten worden gedaan indien aan de beide, cumulatieve voorwaarden om tot de schorsing van de tenuitvoerlegging over te gaan is voldaan, wat te dezen, zoals zal blijken, niet het geval is;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker met betrekking tot de tweede voorwaarde betoogt dat het nadeel dat hij ondergaat ingevolge de bestreden beslissingen moeilijk te herstellen zal zijn, dat de bestreden beslissingen op moreel, professioneel, familiaal en financieel vlak ernstige implicaties teweegbrengen en dat die gevolgen niet op afdoende wijze kunnen hersteld worden, dat hij ook benadrukt dat hij gehuwd is, vader van een dochter en dat zijn echtgenote niet werkt, dat hij verder stelt dat zijn inkomen tengevolge van de bestreden maatregel wordt verminderd en hij ook zijn bijkomende vergoedingen verliest voor overuren en weekendprestaties en dat er naast dit gegeven dat het louter financiële betreft eveneens een zware aantasting is op familiaal vlak; dat hij tenslotte laat gelden dat zijn status als rijkswachter zwaar is aangetast en dat hij de bestreden beslissingen dan ook met veel onmacht en een blijvend gevoel van vernedering ervaart;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop als volgt antwoordt :

"(...)1. De verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissingen zowel op moreel, professioneel, familiaal en financieel vlak ernstige implicaties teweegbrengen die niet op afdoende wijze kunnen worden hersteld. De verzoekende partij benadrukt dit door te stellen dat verzoeker gehuwd is, dat zijn echtgenote niet werkt en dat hij vader van een dochter is.

(...)2. Omtrent het financiële verlies stelt de verzoekende partij dat het inkomen van verzoeker wordt verminderd en dat hij bijkomende vergoedingen voor overuren en weekendprestaties verliest.

De Raad van State heeft reeds herhaaldelijk geoordeeld dat een financieel nadeel, in beginsel althans, steeds te herstellen is.

De verzoekende partij geeft evenwel geen concrete gegevens met betrekking tot de vermindering van zijn inkomen en het verlies aan bijkomende vergoedingen voor overuren en weekendprestaties.

Bovendien heeft de verwerende partij sterke twijfels omtrent dit verlies, aangezien hij actueel eveneens in een brigade is tewerkgesteld, nl. de brigade Anderlecht.

In die omstandigheden kan de Raad van State niet beoordelen of het financieel verlies dergelijke proporties aanneemt dat het als een ernstig nadeel in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan worden aangemerkt.

(...)3. Op familiaal vlak stelt de verzoekende partij dat verzoeker zwaar is aangetast. Hetzelfde geldt voor verzoekers status als rijkswachter, doordat hij de bestreden beslissingen ervaart met veel onmacht en met een blijvend gevoel van vernedering.

De verwerende partij is de mening toegedaan dat deze gegevens kunnen worden beschouwd als een moreel nadeel.

In de veronderstelling dat verzoeker momenteel enig moreel nadeel ondergaat ten gevolge van de bestreden beslissingen, zal het eventueel later tussen te komen annulatiearrest dat hem in het gelijk stelt, genoeg morele genoegdoening verschaffen die ruimschoots opweegt tegen hetgeen hij momenteel als een moreel nadeel ervaart.

(...)4. Bijgevolg is er geen ernstig, minstens geen moeilijk te herstellen nadeel in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aanwezig.";

3.3. Overwegende dat artikel 29 van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het

personeel van het operationeel korps van de rijkswacht luidt als volgt :

"De Minister van Binnenlandse Zaken kan het personeelslid tegen wie een tuchtprocedure of een gerechtelijke informatie loopt en wiens aanwezigheid bij de rijkswacht onverenigbaar is met het belang van de dienst, bij ordemaatregel voor ten hoogste vier maanden schorsen.

De schorsing mag verlengd worden door de Minister van Binnenlandse Zaken zonder dat haar duur een jaar mag overschrijden. Wanneer echter een strafvordering wordt ingesteld wegens de feiten die de schorsing motiveren, dan mag die tijdens de duur van de strafprocedure door de Minister van Binnenlandse Zaken worden verlengd zonder dat zij de vier maanden na het einde van de strafvordering mag overschrijden.

Hebben deze feiten rechtstreeks betrekking op de uitvoering van een opdracht van gerechtelijke politie of van een andere opdracht waarvoor de rijkswacht onder het gezag staat van de Minister van Justitie, dan handelt de Minister van Binnenlandse Zaken uit eigen beweging of op verzoek van de Minister van Justitie.

Hebben de feiten die ten grondslag liggen aan de schorsing bij ordemaatregel rechtstreeks betrekking op de uitvoering van een opdracht van gerechtelijke politie, dan licht de eenheidscommandant de territoriaal bevoegde procureur des Konings in over de schorsing bij ordemaatregel van het personeelslid.

De Koning of de rijkswachtoverheid die Hij aanwijst, regelt de toestand van het bij ordemaatregel geschorste personeelslid.

Wordt geen straf uitgesproken die de ambtsontheffing tot gevolg heeft, dan wordt de periode van schorsing omgezet in een periode van werkelijke dienst.

Wordt een non-activiteit bij tuchtmaatregel uitgesproken, zonder dat de duur ervan volledig overeenstemt met die van de schorsing, dan wordt de periode van schorsing die deze van de opgelegde non-activiteit overschrijdt, als een periode van werkelijke dienst beschouwd.

Wordt de ambtshalve pensionering, het ontslag van ambtswege, de afzetting als bepaald in artikel 19 van het Strafwetboek of de ontzetting zonder uitstel van een der rechten opgesomd in artikel 31 van het Strafwetboek uitgesproken, dan wordt de schorsing van rechtswege omgezet in non-activiteit bij tuchtmaatregel.";

dat te dezen toepassing is gemaakt van genoemd artikel 29, zevende lid; dat zulks betekent dat de bestreden beslissing van 10 november 1999 houdende non-

activiteit bij tuchtmaatregel voor een periode van drie maanden, geacht wordt met terugwerkende kracht te zijn uitgevoerd tijdens de periode van 23 maart 1999 tot en met 22 juni 1999 en derhalve in de plaats komt van een periode van schorsing bij ordemaatregel en dat de periode van 23 juni 1999 tot en met 22 november 1999, tijdens dewelke verzoeker aanvankelijk ook geschorst was bij ordemaatregel overeenkomstig voornoemde bepaling omgezet is in een periode van werkelijke dienst, zodat aan de bestreden beslissing van 10 november 1999 reeds, met terugwerkende kracht, uitvoering is gegeven op het ogenblik dat het verzoekschrift tot schorsing op 22 januari 2000 is ingediend; dat aldus het eventueel moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat door de bestreden non-activiteit bij tuchtmaatregel zou kunnen worden veroorzaakt reeds volledig uitwerking heeft gehad zodat een eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging dit nadeel, daargelaten de vraag of het ernstig en moeilijk te herstellen is, niet meer kan wegnemen, beperken of verminderen; dat een financieel verlies in beginsel steeds te herstellen is en dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit zou kunnen blijken dat de inkomensvermindering die door verzoeker wordt aangevoerd zodanige proporties aanneemt dat het tot een ernstige vermindering van zijn levensstandaard leidt; dat verzoekers ingeroepen moreel nadeel met betrekking tot zijn familie en tot zijn staat als rijkswachter het eventueel later tussen te komen annulatiearrest dat zijn vordering zou toewijzen hem voldoende morele genoegdoening zal verschaffen die ruimschoots opweegt tegen hetgeen hij thans als een moreel nadeel ervaart;

3.4. Overwegende dat aldus niet voldaan is aan één van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om verzoekers vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig juni 2000, door :

de H. L. HELLIN, staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.